

روابط کتابشناختی در فهرستنويسي توصيفي

رحمت الله فتاحی^۱

چکیده: روابط یا پیوند کتابشناختی به رابطه‌ای گفته می‌شود که میان دو یا چند اثر در جهان کتابشناختی برقرار است. رابطه‌هایی مانند ویراش جدید، ترجمه، اقتباس، خلاصه و نیز شکل‌های مادی گوناگون مثل عکس، میکروفیلم، سایر مواد دیداری و شنیداری و الکترونیکی و مانند آن از آن جمله هستند. رابطه‌های هم ارز، اشتراقی، توصیفی، کل و جزء، همراهی، توالی، انتزاعی و مادی اثر، و رابطه ویژگه‌ای مشترک انواع این روابط هستند. درست نشان دادن رابطه دو یا چند اثر در فهرست کتابخانه یکی از هدفهای مهم فهرستنويسي است. پيشينه روابط کتابشناختی، روابط کتابشناختی در فهرستنويسي توصيفي، عناصر ارتباط دهنده، و ماتریس انواع روابط کتابشناختی و عناصر ارتباط دهنده آنها مورد توجه است.

مقدمه

مقاله حاضر به بررسی انواع روابط کتابشناختی^(۱) و وابستگی‌هایی که میان دو یا چند اثر وجود دارد می‌پردازد. هدفهای مورد نظر در تدوین این مقاله عبارتند از:
 الف. ضرورت بازشناسی رابطه‌های میان آثار در دست فهرستنويسي با آثار موجود در مجموعه کتابخانه به منظور فهرستنويسي بهتر آثار و نشان دادن صحیح این رابطه‌ها در فهرست کتابخانه؛
 ب. ارائه دیدگاهی نو نسبت به ارزش فهرستنويسي توصيفي.

۱. عضو هیأت علمی دانشکده علوم تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد

۲. پیشنهاد توجه به روابط کتابشناختی

مفهوم روابط کتابشناختی در فهرستنويسي توصيفي کم و بيش به گونه‌اي ضمنی در قواعد فهرستنويسي دو قرن اخیر مطرح شده است. به طور معمول در هر يك از قواعد فهرستنويسي حاضر تمھيداتی برای نشان دادن رابطه يك اثر با آثار وابسته به آن در فهرست در نظر گرفته شده است. آتونی پانیتزی^۱، چارلز جوت^۲، و چارلز کاتر^۳ از نخستین افرادی بودند که به اهمیت برقراری روابط کتابشناختی پی بردن. در قرن حاضر بارزترین چهره‌ای که بر لزوم به ضابطه درآوردن روابط میان آثار در فهرست تاکید و اصول آن را پیشنهادی کرد، سیمور لویتسکی^۴ است. اصول پیشنهادی او تأثیر زیادی بر اصول و قواعد فهرستنويسي معاصر، به ویژه بر کنفرانس بین‌المللی اصول فهرستنويسي، پاریس ۱۹۶۱، داشته است^(۲). بیشتر قواعد فهرستنويسي موجود بر پیشنهادات آن کنفرانس استوار است.

۳. مرور متون مربوط به روابط کتابشناختی

تا دهه اخیر کمتر پژوهشی درباره روابط کتابشناختی انجام شده بود. یکی از نخستین کارهای انجام شده در این زمینه از آن گوسن و ماتزور - ریزسوس است^(۳) که در سال ۱۹۸۲ انجام گرفت. اما، بارزترین و ارزشمندترین پژوهش توسط باربارا تیلت^(۴) صورت گرفته است. این پژوهش پایان نامه دکتری وی در دانشگاه کالیفرنیا است. تیلت ضمن بررسی تاریخی و تحلیلی روابط کتابشناختی در قواعد فهرستنويسي مختلف، دست به پژوهشی آماری در فهرست کامپیوتری کتابخانه کنگره زده است و با بررسی حدود ۲۱۰۰۰ نمونه از بیش از ۲/۵ میلیون رکورد موجود در آن فهرست، انواع و درصد هر يك از روابط کتابشناختی را مشخص ساخته است. حاصل پژوهش وی، جدای از پایان نامه دکتری وی، به صورت چند مقاله ارزشمند در مجله‌های معتبر فهرستنويسي به چاپ رسیده است^(۵).

با وجود آنکه روابط کتابشناختی در محدوده آثار فارسي و عربی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و آثار بسیاری در زمینه‌های ادبیات، دین، تاریخ و مانند آنها وجود دارد که دارای ارتباط کتابشناختی با دیگر آثار یا آثار وابسته به خود هستند، اما پژوهشی مستقل در این باب صورت نگرفته است. جدا از اهتمام فهرست نگاران نسخه‌های خطی که به طور ضمنی رابطه نسخه خطی مورد توصیف را با نسخه اصلی و نسخ دیگر بررسی کرده و مورد توجه قرار داده‌اند،

1. Antony Panizzi

2. Charles Jewet

3. Charles Cutter

4. Seymour Lubetzky

بهاءالدین خرمشاهی^(۶) و ابراهیم افشار زنجانی^(۷) هر یک جداگانه جنبه‌هایی از این موضوع را در حوزه آثار فارسی و عربی مطرح ساخته‌اند که می‌تواند نقطه آغازی برای ادامه پژوهشی توسط دیگران باشد. شایان ذکر است که روابط کتابشناسی در برخی از رده‌های فهرستنويسي، مثل رده BP (اسلام)، PIR (ادبيات فارسي) و مانند آنها به‌طور ضمنی مورد توجه قرار گرفته است.

۴. روابط کتابشناسی در فهرستنويسي توصيفي

رابطه یا پيوند کتابشناسی به رابطه‌ای گفته می‌شود که میان دو یا چند اثر در جهان کتابشناسی^۱ برقرار است. جهان کتابشناسی به کل آثار انتشار یافته و روابط میان آنها در سطوح مختلف گفته می‌شود. مفهوم روابط کتابشناسی برواین فرض استوار است که اثری که خلق می‌شود، گذشته از پيوستگي محتواي با منابعی که در تهيه آن مورد استفاده قرار گرفته‌اند، امكان دارد توسط آفریننده آن یا افراد دیگر به صورتهاي مختلف بازآفریني و به جهان کتابشناسی افزوده شود، مثل ويرايشهای جدید، ترجمه‌ها، اقتباس‌ها، خلاصه‌ها، و مانند آنها و نيز شكلهای مادي گوناگون مثل چاپ عکس، ميكروفilm، يا به صورت ديداري، شنيداري، الکترونيکي و مانند آنها. آثاری که بدین ترتیب خلق می‌شوند با عنوانی يكسان با عنوان اثر اصلی يا با عنوانهای متفاوت ظاهر می‌شوند. روابط کتابشناسی از هر نوع که باشد نهايتأ بر روی فهرستبرگ‌ها در برگه‌دان یا رکوردها در فهرست کامپيوتری نشان داده می‌شود.

بخشی از قواعد موجود فهرستنويسي تمھيدات لازم را برای ثبت و توصيف دقیق روابط کتابشناسی در فهرست کتابخانه پيشنهاد می‌کند. به عبارت دیگر، قواعد فهرستنويسي ابزار مهار رابطه‌ها در جهان کتابشناسی به شمار می‌روند و اسباب و سازوکارهای لازم را نيز برای به ضابطه درآوردن و ثبت رابطه ارائه می‌کنند. مطالعه سير تحول مجموعه کتابخانه‌ها و سير تاریخي تدوین قواعد فهرستنويسي نشان می‌دهد که به موازات رشد مجموعه کتابخانه‌ها و ورود انواع جدید آثار و مواد کتابخانه‌اي، قواعد فهرستنويسي نيز به منظور مهار کردن روابط کتابشناسی متتحول شده‌اند. تدوین اصول فهرستنويسي، بهويشه هدفها و کارکردهای فهرست^۲، در دو قرن اخير توسط سرآمدانی چون پاينتري، كاتر و لوبيتسکي بيشتر در جهت مشخص کردن روابط کتابشناسی در فهرست کتابخانه و تعیین مبنای توصيف^۳ بوده است. مبنای توصيف

1. bibliographic universe

2. objectives and functions of the catalog

3. basis for description

یکی از موارد مناقشه‌آمیز در فهرستنويسي توصيفي است: بدخش اعتقد دارند که اثر اوليه و اصلی باید مبنای توصيف قرار گيرد و سرشناسه و شناسه‌های افزوده مبتنی بر آن باشند. در مقابل، دیگران معتقدند که مدرک در دست فهرستنويسي - و نه اثر اوليه - باید مبنای توصيف باشد و شناسه‌ها بر اساس آن تعیین شوند. رهبرد هر یک از این دو گروه بر هدفها و کارکردهای فهرست و قواعد مربوط به تعیین شناسه‌ها و شکل شناسه‌ها تأثیر می گذارد^(۹). بر مبنای پیشنهاد لویتسکی و تصویب کنفرانس پاریس هدفهای فهرست عبارتند از^(۱۰):

۲. فهرست کتابخانه باید ابزار مؤثری برای اطلاع از موارد زیر باشد:

۱-۱. آیا کتابخانه کتاب خاصی را که اطلاعات زیر از آن در دست است دارد؟

الف. نام نویسنده و عنوان، یا

ب. عنوان به تنهایی (چنانچه نام نویسنده و عنوان برای شناسایی کتاب مناسب یا کافی نباشد)

۲-۲. الف. چه آثاری از یک نویسنده خاص، و

ب. چه ویرایش‌هایی از یک اثر خاصی در کتابخانه موجود است؟

همان گونه که ملاحظه می شود، هدف ۲-۲ الف که مبتنی برگرد آوردن آثار هر نویسنده در کنار هم در فهرست است، از طریق نام یکسان (یا متحدد الشکل)^۱ نویسنده تحقیق پذیر است. به عبارت دیگر، آثار یک نویسنده تنها در صورتی در فهرست در کنار هم قرار خواهد گرفت که نام نویسنده به یک شکل در روی فهرستگرهای آثار وی ثبت شود. هدف ۲-۲ ب که مبتنی بر گردآوری و نشان دادن ویرایشها و صورتهای گوناگون یک اثر در کنار هم است، از طریق سرشناسه یکسان و عنوان قراردادی یکسان حاصل می شود. تحقق همین هدفها، به ویژه هدف دوم است که کار فهرستنويسي را ارزشمندتر و در عین حال کاری پژوهشی و دشوار می سازد. کشف روابط میان آثار و نشان دادن آنها به شکل قابل فهم و سودمند در فهرست در بیشتر موارد نیاز به پژوهش و مراجعته به منابع مرجع دارد. این امر در فهرست کتابخانه‌های بزرگ و فهرستگانها که شمار آثار پیوسته و مرتبط افزایش می یابد چشمگیرتر است. به عنوان نمونه، بنگرید به انواع گوناگون آثار مرتبط به نهج البلاغه، مثنوی معنوی یا شاهنامه فردوسی و مانند آنها در فهرستهای بزرگی چون فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشگاه تبریز؛ و یا چنانچه از طریق شبکه جهانی اینترنت به فهرست کتابخانه‌های بزرگ خارجی دسترسی دارید، به مجموعه آثار مرتبط و وابسته به هاملت شکسپیر بنگرید که مهار

روابط کتابشناختی میان آنها تا چه مهم و در عین حال دشوار است. یکی از جنبه‌های پر اهمیت در به ضابطه در آوردن روابط کتابشناختی در فهرستنويسي توسيفي، تعریف دقیق و بنیادی انواع صورتهای یک اثر در سطوح مختلف کتابشناختی^۱ است. منظور از سطوح کتابشناختی سلسله مراتبی است که اثر از بالاترین سطح (يعني اثر به شکل انتزاعی) شروع به پایین ترین سطح (يعني به شکل مدرک فيزيكى) ختم می‌شود. همان‌گونه که اشاره شد، هر اثر امکان دارد در طول زمان به صورتهای گوناگون انتشار یابد، مثل انواع ویرایشها، روایتها^۲، اقتباسها^۳، بازنگریها^۴ و مانند آنها. به هر صورت، هنوز توافق همگانی و جهانی در مورد تعریف هر یک از این صورتها وجود ندارد. برای مثال، واژه ویرایش توسط اشخاص گوناگون (نویسندهان، ناشران، کتابشناسان و کتابداران) به معانی و مفاهیم مختلف به کار رفته و بوداشت هر یک از این واژه نسبت به دیگری متفاوت است. این مشکل بالطبع به فهرستنويسي توسيفي و قواعد مربوط به آن وارد شده است. در برخی موارد تشخیص میان دو ویرایش یا این که اثری ویرایش جدید محسوب می‌شود یا نه، و آیا باید مجدداً و به طور جداگانه فهرستنويسي شود یا نه، دشوار است. در همین راستا، تصمیم‌گیری در مورد تعیین سرشناسه، شناسه‌های افزوده، و عناصری که ارتباط ویرایشها و صورتهای گوناگون را با یکدیگر و با اثر اصلی برقرار می‌کند به کندوکاو بیشتری نیاز دارد. سبب عدمه ناهمانگی فهرستبرگه‌های آثار مرتبط و وابسته در فهرست‌های بزرگ و فهرستگانها، و نیز یکی از سببهای تکراری بودن رکوردها در مراکز کتابشناختی بزرگ مثل آسی.ال.سی. ناشی از مشخص نبودن حد و مرز میان مفاهیم و سطوح کتابشناختی است.

۱-۴. عناصر ارتباط‌دهنده^۵

معمولاً در فهرستنويسي توسيفي به منظور نشان دادن رابطه میان دو یا چند اثر از شباهت میان داده‌های کتابشناختی موجود در فهرستبرگه‌ها استفاده می‌شود. برای مثال سرشناسه یکی از مهمترین عناصر ارتباطی است که پیوند میان اثر اصلی و کلیه آثاری را که مستقیماً از آن برگرفته شده‌اند نشان می‌دهد. بدین ترتیب که اثر اصلی و آثار مرتبط به آن دارای سرشناسه یکسان هستند و در نتیجه در فهرست در کنار هم قرار می‌گیرند. عنوان قراردادی نیز یکی دیگر از عناصر ارتباطی مهم محسوب می‌شود که آثار مرتبط به یک اثر را در فهرست در یکجا گرد می‌آورد.

1. bibliographic levels

2. versions

3. adaptations

4. revisions

5. linking devices

بتدربیج با تحول قواعد فهرستنويسي و افزایش مجموعه کتابخانه‌ها در طول دو قرن گذشته بر تعداد عناصر ارتباطی افزوده شده است. مقایسه "قواعد فهرستنويسي موزه بربتانيا" که توسط پاینتزی در سال ۱۸۴۱ تدوین شد با "قواعد فهرستنويسي انگلکامريکن ۲" اين تحول را به خوبی نشان می‌دهد.

به طور کلی هیچ یک از عناصر ارتباطی به تنها یک قادر به نشان دادن دقیق، کامل و بلافصل رابطه میان دو اثر مرتبط نیست، بلکه معمولاً جمع بیش از دو عنصر می‌تواند ارتباط کامل را نشان دهد. برای مثال، سرشناسه یکسان به تنها یک نمی‌تواند رابطه میان یک اثر و برگزیده آن را نشان دهد، چه احتمال دارد که آثار دیگر نویسنده (که طبیعتاً عنوان متفاوتی دارند) میان فهرستبرگه مربوط به اثر اصلی و برگزیده آن قرار گیرد. در چنین مواردی، رابطه بلافصل میان اثر و برگزیده، یا شرح یا اقتباس آن زمانی به روشنی نشان داده می‌شود که عنوان قراردادی و توصیفگر مربوط (مثل: شرح، برگزیده، تلخیص و مانند آنها) میان سرشناسه و عنوان گنجانده شود؛ مثال:

مولوی، جلال الدین محمد بن محمد، ۶۰۴ - ۶۷۲ق.

[شمس تبریزی. برگزیده]

غزل شمس: گریده غزلیات مولوی / به انتخاب و روایت ناصر شکوری. - [تهران]: امیرکبیر، ۱۳۶۳.

۳۴۱ ص.

۱. شعر فارسی - قرن ۷ق. الف. شکوری، ناصر. ب. عنوان. ج. عنوان: شمس تبریزی.

ماتریسی که در پایان مقاله آمده است عناصر ارتباطی و نوع رابطه‌هایی را که برقرار می‌کنند نشان می‌دهد.

۴-۲. انواع روابط کتابشناسی

میان دو اثراً ممکن است روابط گوناگونی - بسته به ماهیت و شکل به وجود آمدن آثار - برقرار باشد. روابط کتابشناسی به دسته‌های مختلف گروه‌بندی شده است؛ اما کاملترین دسته‌بندی توسط تیلت^(۱۱) انجام شده و "گروه بررسی ملزومات کارکردی رکوردهای کتابشناسی"^۱ و بسته به ایفلا^(۱۲) آن را به صورت زیر اساس کار خود قرار داده است:

یک. رابطه هم ارز^۱

این نوع رابطه میان دو نسخه مشابه از یک اثر، یا میان اثر اصلی و نسخه‌ای که بدون تغییر محظوا از روی آن تهیه شود (مثل بازچاپ، افست، فتوکپی، نسخه عکسی، میکروفیلم و میکروفیش) برقرار است. قواعد فهرستنویسی موجود دو راه برای نشان دادن رابطه میان دو اثر معادل پیشنهاد می‌کنند: ۱) نوشتن اطلاعات نسخه برابر در قسمت یادداشتها روی فهرستبرگه اثر اصلی، یا ۲) تهیه فهرستبرگه‌ای جدید برای نسخه برابر و ثبت اطلاعات نسخه اصلی در قسمت یادداشتها. بدینه است در این نوع رابطه در سایر عناصر کتابشناختی مثل سرشناسه، عنوان، موضوع، و مانند آنها تغییر حاصل نمی‌شود.

فردوسی، ابوالقاسم، ۴۱۶-۳۲۹ م.ق.

[شاہنامه]

شاہنامه فردوسی / ابه تصحیح و مقدمه ژول مول؛ دیباچه شاهنامه ترجمه
جهانگیر افکاری. - تهران: کتابهای جیبی، ۱۳۶۳، ۱۳۵۳.

۷ج. (یک جلد دیباچه)

این چاپ از روی شاهنامه فردوسی چاپ پاریس افست شده است.

در مقایسه با گذشته، شمار این گونه رابطه‌ها در فهرست کتابخانه به سبب ورود انواع نسخه‌های معادل - که به کمک تکنولوژی جدید امکان پذیر شده - افزایش یافته است.

دو. رابطه اشتراقی^۲

این گونه پیوستگی میان اثر اصلی و آثاری که از آن حاصل می‌شوند، یا بر اساس آن - خواه توسط خالق اثر یا دیگران - تهیه می‌شوند برقرار است؛ مثل رابطه‌ای که میان اثر اصلی و ویرایشها، ترجمه‌ها، اقتباسها، خلاصه‌ها، چکیده‌ها، منتهای ساده‌نویسی شده، منتهایی که از نظم به شر در آمده یا بالعکس وجود دارد. این رابطه یکی از مهمترین انواع پیوندهای کتابشناختی است که شمار آن در فهرستها به ویژه در زمینه علوم انسانی (مثل ادبیات، هنر، تاریخ، سیاست و مانند آنها) چشمگیرتر است. هدف ۲-۲ ب تدوین شده در کنفرانس پاریس در واقع برای نشان دادن این نوع رابطه است.

عناصر ارتباطی که برای نشان دادن رابطه اشتراقی در فهرستها به کار برده می‌شود عبارتند از: سرشناسهٔ یکسان، عنوان قراردادی یکسان، شرح ویرایش، یادداشتها، شناسه‌های افزوده،

1. equivalent relationships

2. derivative relationship

سرعنوانهای موضوعی یکسان و ارجاعها.

نظامی، الیاس بن یوسف، ۵۳۰ - ۱۴ عق.

[خسرو شیرین، برگزیده]

خلاصه داستان خسرو شیرین / با شرح لغات و عبارات و توضیح ادبی؛ به کوشش
برات زنجانی. - تهران: امیرکبیر، ۱۳۶۲، ۱۳۵۴.

۴۸ ص.

۱. شعر فارسی - قرن عق. الف. زنجانی، برات، مصحح. ب. عنوان. ج. عنوان:
خسرو و شیرین.

سه. رابطه توصیفی^۱

رابطه توصیفی یا تشریحی رابطه‌ای است که میان یک اثر و اثر دیگری که آن را توصیف،
تشریح، نقد و ارزشیابی می‌کند برقرار است؛ مثل پیوند میان یک اثر و نقدی که در باب آن نوشته
شده است. عناصر ارتباطی که برای نشان دادن رابطه توصیفی در فهرست به کار می‌رود
عبارتند از: عنوان قراردادی یکسان برای اثر اصلی و توصیف یا نقد آن، شناسه افزوده نام /
عنوان برای اثر اصلی، یادداشتها، و سرعنوان موضوعی یکسان.

بقال، عبدالحسین محمد علی، شارح
شرح البدایه فی علم الدرایه / اخراج و تعلیق و تحقیق عبدالحسین محمد علی
بقال. - طهران: مکتبه چهل ستون العامله، ۱۴۰۲.

ج.

این کتاب شرح کتاب الدرایه اثر شهید ثانی است.

۱. حدیث - علم الدرایه. الف. شهید ثانی، زین الدین بن علی. الدرایه. ب. عنوان.
ج. عنوان: الدرایه.

چهار. رابطه کل و جزء^۲

این گونه پیوستگی میان محل یک اثر و هر یک از اجزاء آن برقرار است؛ مثل رابطه میان اثر
اصلی و فروست آن، یا رابطه میان اثری که بخشی از یک اثر بزرگتر به حساب می‌آید. رابطه میان
اثری که در یک مجموعه مقالات، مجموعه داستانها، مجموعه اشعار، جنگها و مانند آنها منتشر
می‌شود با کل اثر یا مجموعه در این مقوله می‌گنجد.

عناصر ارتباطی این گونه رابطه عبارتند از: یادداشت مدرجات، فروست، شناسه افزوده نام /

۱. descriptive relationship

2. whole-part/ part-whole relationship

عنوان، شناسه افزوده فروست، و شناسه افزوده برای مندرجات. اگر چه قواعد فهرستنویسی تمہیدات لازم برای نشان دادن این گونه پیوستگی را فراهم آورده‌اند، اما برخی کتابخانه‌ها این رابطه را نادیده گرفته و عناصر ارتباطی آن را در فهرستبرگه ذکر نمی‌کنند. با این کار، در واقع بخشی از هدفهای فهرست که نشان دادن کلیه آثار موجود در کتابخانه و نیز آثار موجود از یک نویسنده است برآورده نمی‌شود. برای مثال، در حالی که برخی از مهمترین آثار نویسنده‌گان و دانشمندان در مجموعه مقالات کنفرانسها، یادنامه‌ها، مجموعه داستانها، جنگها و مانند آنها چاپ می‌شود، بازیابی آثار کامل آنها در فهرست به سبب عدم تهیه شناسه‌های افزوده (یعنی همان عناصر ارتباطی) امکان‌پذیر نیست.

هدایت، مهدیقلی، ۱۲۴۳ - ۱۳۳۴

طلوغ مشروطیت / مهدیقلی هدایت (فجرالسلطنه)، به کوشش امیر اسماعیلی -

تهران: جام، ۱۳۶۳

۲۹۲ ص.

این کتاب چهارمین بخش از کتاب گزارش نامه ایران است.

۱. ایران - تاریخ - انقلاب مشروطه، ۱۳۲۷ - ۱۳۲۴ق. الف. اسماعیلی، امیر،

مصحح. ب. عنوان. ج. گزارش نامه ایران.

پنج. رابطه همراهی^۱

این نوع رابطه میان اثر و ماده‌ای که همراه آن منتشر می‌شود و لازم است همراه آن مورد استفاده قرار گیرد برقرار است. ماده همراه گاهی به عنوان بخشی از اثر اصلی قلمداد می‌شود، مثل پی‌افزوده‌های یک کتاب یا پایان‌نامه، یا نقشه‌های ضمیمه یک اثر و مانند آنها. ماده همراه گاهی به طور مستقل نیز به کار می‌رود، مثل نوار کاست، نوار ویدئو و دیسک کامپیوتري که همراه اثر اصلی توزیع می‌شود.

محمدی، ناصر

مقاومت مصالح / تألیف ناصر محمدی. - اصفهان: دانشجو، ۱۳۶۱.

۲۹۷ ص.: مصور، جدول، نمودار.

به انصمام: کتابچه حل مسائل مقاومت در ۸۴ صفحه.

عناصر ارتباطی که برای نشان دادن این گونه پیوند در فهرستبرگه به کار می‌رود عبارتند از:

1. accompanying relationship

شرح توصیفی ماده همراه، یادداشت "به انضمام"، توصیف چند سطحی^۱ یا فهرستبرگه جداگانه‌ای که برای ماده همراه تهیه می‌شود و در آن یادداشتی مبنی بر ارتباط آن ماده با اثر اصلی می‌آید.

شش. رابطه توالی^۲

این گونه پیوند به رابطه‌ای گفته می‌شود که میان یک اثر و اثر دیگری که آن را ادامه می‌دهد و تکمیل می‌کند برقرار است. مثل رابطه میان اثر اصلی و تکمله آن، یا رابطه میان یک نشریه ادواری که با نام و شکل تازه‌ای نشریه پیشین را ادامه می‌دهد.
عناصر ارتباطی که برای نشان دادن این گونه رابطه در فهرست به کار می‌رود عبارتند از:
یادداشت‌های مبنی بر عنوان پیشین، یادداشت‌های مبنی بر عنوان بعدی، شناسه افزوده برای عنوان پیشین یا بعدی، و نیز به عنوان قراردادی یکسان برای اثر اصلی و دنباله آن.

نوایی، عبدالحسین، ۱۳۰۲ - ، گردآورنده

استناد و مکاتبات سیاسی ایران / به اهتمام عبدالحسین نوایی. - تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ۱۳۶۳.

۲ج.

جلد اول این کتاب توسط بنیاد فرهنگ ایران در سال ۱۳۵۱ انتشار یافته است.

هفت. رابطه انتزاعی و مادی اثر^۳

این رابطه میان اثر- که دراصل به شکل انتزاعی (غیرمادی) خلق می‌شود و شکل مادی آن برقرار است، مثل رابطه میان دیوان حافظ به عنوان یک اثر مجرد با انواع صورتهای مادی آن (اعم از نسخه‌های خطی و چاپی). این رابطه زمانی پدید می‌آید که آفریننده اثر، اثر خود را به عنوان مخصوصی مادی در دسترس دیگران قرار می‌دهد. بدیهی است آثار انتزاعی تنها در صورتی که در شکل مادی قابل دسترس باشند به مجموعه کتابخانه راه می‌یابند و فهرستنويسي می‌شوند.
به طور معمول عناصر ارتباطی چون سرشناسه و عنوان قراردادی برای نشان دادن این گونه رابطه به کار می‌رود.

۱. توصیف چند سطحی (multilevel description) به حالتی گفته می‌شود که هم کل اثر فهرستنويسي می‌شود و هم یکایک آثار موجود در آن.

2. sequential relationship

3. work relationship

هشت. رابطه ویژگیهای مشترک^۱

این پیوستگی میان آثاری برقرار است که هیچ نوع ارتباطی مانند موارد پیشین با یکدیگر ندارند اما به طور اتفاقی در یک یا چند جنبه با یکدیگر مشترکند، مثل دو کتاب که از نظر عنوان، یا موضوع، یا زبان، تاریخ انتشار، محل نشر، و مانند آنها با یکدیگر مشابهند. این گونه رابطه در فهرستهای کامپیوتروی و پایگاههای کتابشناسی مثل مقاله‌نامه‌ها و چکیده‌نامه‌های کامپیوتروی از ارزش بیشتری برخوردار است، زیرا با استفاده از توانایی کامپیوتر می‌توان جستجو برای مطلب خاصی را براساس این ویژگیها خاص‌تر یا محدود‌تر کرد، مثلاً آثاری را جستجو کرد که در سال معین، به زبان معین، یا توسط ناشر معین انتشار یافته‌اند. در این نوع، جز همان داده‌های مشترک، عناصر ارتباطی خاصی برای نشان دادن این گونه رابطه وجود ندارد.

۵. نتیجه

در جهان کتابشناسی روابط گوناگون میان آثار وجود دارد. درست نشان دادن رابطه میان دو یا چند اثر در فهرست کتابخانه یکی از هدفهای مهم فهرستنویس است. از این رو، فهرستنویس هنگام فهرستنویسی هر اثر باید به نکته‌های زیر توجه داشته باشد:

- اثر در دست فهرستنویسی چگونه اثری است و چه نوع رابطه‌ای با آثار موجود در جهان کتابشناسی، به ویژه با آثار موجود در مجموعه کتابخانه دارد؟ به عبارت بهتر، لازم است پیش از توصیف و فهرستنویسی اثر، رابطه آن را با سایر آثار شناسایی کرد.
- نشان دادن هر نوع رابطه چه اهمیتی در فهرست کتابخانه و در واقع برای استفاده کنندگان از فهرست دارد؟

- آیا رابطه میان دو یا چند اثر به درستی در فهرستبرگه‌ها منعکس شده است؟ و آیا آن رابطه از نظر استفاده کنندگان روش و مفهوم است؟

- آیا از عناصر ارتباطی (و در واقع از داده‌های کتابشناسی) مورد نظر به نحو صحیح استفاده شده است؟

- چنانچه فهرست دستی (فهرستبرگه‌ها) به فهرست کامپیوتروی تبدیل شود، آیا عناصر ارتباط دهنده مورد نظر باز هم نقش خود را به همان صورت و به همان میزان اجرا خواهد کرد؟ به موازات پرسش‌های بالا، پرسش کلی تری که می‌توان مطرح ساخت آن است که آیا فارسی و عربی که بخش بزرگی از مجموعه کتابخانه‌های ما را تشکیل می‌دهند همین گونه

رابطه‌ها را میان خود دارند؟ یا انواع دیگری از رابطه‌ها نیز میان آنها برقرار است؟ آیا قواعد فهرستنویسی موجود پاسخگوی روابط کتابشناختی آثار فارسی و عربی به طور کامل هستند؟ بدینهی است پاسخ به این پرسشها نیاز به پژوهشی جداگانه در حد پایان نامه دانشگاهی دارد. ■

جدول ۱. ماتریس انواع روابط کتابشناختی و عناصر ارتباط‌دهنده آنها

عنصر ارتباط‌دهنده		نوع رابطه							
رابطه ویژگی‌های مشترک	رابطه انتزاعی - مادی	رابطه توالی	رابطه همراهی	رابطه کل و جزء	رابطه توصیفی	رابطه اشتراقی	رابطه همارز	رابطه	
*	*			*	*	*	*		سرشناسه
	*	*		*		*	*		عنوان قراردادی
*						*	*		عنوان
						*			شرح ویرایش
*								وضعیت انتشار (محل نشر، ناشر، تاریخ انتشار)	
			*						توضیف مادی
	*	*	*	*	*	*	*		یادداشت‌ها
			*						پادداشت مندرجات
						*			شرح نسخه‌های دیگر
					*	*			شناسه‌های افزوده
				*					شناسه‌های افزوده عنوان و نام / عنوان
				*					شناسه افزوده فروضت
				*					شرح فروضت
*				*	*				سرعنانهای موضوعی
				*					ارجاعها

یادداشت‌ها:

- واژه‌های دیگری که می‌توان به جای روابط کتابشناختی (bibliographic relationships) به کار برد عبارتند از: واپستگیهای کتابشناختی و پیوندهای کتابشناختی.
- International Conference on Cataloguing (Paris:1961). *Report*; edited by A.H. Chaplin and D. Anderson.- London: Clive Bingley [for IFLA], 1963.
- Goossen, Paula and E. Mazur-Rzesos. "Hierarchical Relationships in Bibliographic Descriptions: Problem Analysis." In: *Hierarchical Relationships in Bibliographic Description*. INTERMARC Software Subgroup Seminar 4, Library System Seminar, Essen, 25-27 March 1981; edited by Ahmed H. Belarl and Joachim w. weiss. Essen: Gesomthochshul bibliothek

Essen., 1982.

4. Tillett, Barbara. *Bibliographic Relationships: Towards a Conceptual Structure of Bibliographic Information Used in Cataloging*. Ph.D. dissertation. University of California, Los Angeles. 1987.

۵. در این زمینه می‌توان به مقالات زیر رجوع کرد.

- a) Tillett, Barbara. "A Taxonomy of Bibliographic Relationships." *in: Library Resources and Technical Services*. 35(2), 1991: 150-58.
- b) ----- "A Summary of the Treatment of Bibliographic Relationships in Cataloging Rules." *in: Library Resources and Technical Services*. 35(4), 1991: 393-405.
- c) ----- "The History of Linking Devices: Catalog Devices Connecting Bibliographic Records For Related Items." *in: Library Resources and Technical Services*. 36(1), 1992: 23-36.
- d) ----- "Bibliographic Relationships: An Empirical Study of the LC Machine-Readable Records." *in: Library Resources and Technical Services*. 36(2), 1992: 162-88.

۶. خرمشاهی، بهاءالدین "فهرستنويسي کتب مقدس". در: پيام کتابخانه، سال اول، شماره دوم، پايز و زمستان ۷۰، ص ۴۵ - ۶۱.

۷. افشار زنجانی، ابراهيم. "آثار وابسته و فهرستنويسي آنها". آينه پژوهش سال دوم، شماره ششم، ۱۳۷۱، ص ۱۶-۲۲.

۸. حرزی، عباس. "کتاب و عالم سوم پوپر". در: مروری اطلاعات و اطلاع‌رسانی. تهران: نشر کتابخانه (وابسته به دبیرخانه هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور)، ۱۳۷۲. ص ۱۴۵-۱۵۷.

۹. تفاوت‌های میان دیدگاه‌های مختلف در باب هدفهای فهرست و مبنای توصیف به بهترین وجه در مقالات ارائه شده توسط إوا ورونا (Eva Verona) از یک سو و سیمور لویتسکی از سوی دیگر در کنفرانس پاریس مشهود است. مذکورات و مجموعه مقالات کنفرانس پاریس در مأخذ شماره ۲ ذکر شده است.

۱۰. رجوع شود به مأخذ شماره ۲، ص ۹۱-۹۲.

۱۱. رجوع شود به مأخذ شماره ۵ (a).

۱۲. گزارش‌های متعدد این گروه تحت عنوان زیر تهیه شده و برای اعضای گروه و صاحب‌نظران دیگر می‌گردد تا پیوسته بررسی و اصلاح شود و سرانجام متن نهایی انتشار یابد:

IFLA Study Group on the Functional Requirements of Bibliographic Records. 1992.